

РЕШЕНИЕ

№ 6428

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4370** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на Н. Й. Б. против решение № 513005-84/07.04.2025 г. на директора на СДВР в частта му, с която е отказано заличаване на личните му данни по вх. №228000-1010/21.01.2022 по описа на IV РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. на СРП. Твърди се, че по депозирано изрично искане, подадено като заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г., е налице постановен отказ, доколкото в обжалваното решение липсва удовлетворяване на искането в частта му относно заличаване на личните му данни по вх. №228000-1010/21.01.2022 по описа на IV РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. на СРП, макар това искане да е цитирано на страница първа, абзац първи от обжалваното решение. В жалбата и в депозираното по делото писмено становище са изложени доводи за формиран мълчалив отказ на директора на СДВР по депозираното искане в тази му част. Обосновават се доводи, че са налице предпоставките на чл. 3 от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г. за изтриване на данните. В тази насока се изтъква, че пр.пр. №312/19.01.2022 г. на СРП е прекратена окончателно с Постановление за отказ за образуване на досъдебно производство. Заявява искане за отмяна на изричния или мълчалив отказ на директора на СДВР, като съдът разпорежи изтриване на личните му данни в Интегралната регионална полицейска система -СДВР, Информационната система за документооборота на СДВР и РУ (ЦАИСДО), както и във всички информационни масиви/фондове на МВР. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител, в депозиран по делото писмен отговор оспорва жалбата като

процесуално недопустима, предвид липсата на правен интерес, доколкото към датата на депозирането ѝ искането за заличаване на лични данни е удовлетворено. Алтернативно, намира същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по депозирано от Н. Й. Б. заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. по описа на СДВР за изтриване на личните му данни във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г., както и във връзка с вх. № 228 ЗМК-1284/01.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР, по което са отделени материали от пр.пр. № 32035/2020 г. по описа на СРП от ДП № 228 ЗМК 1307/2020 г. по описа на IV РУ-СДВР, образувана прокурорска преписка № 33359/2021 г. по описа на СРП срещу Н. Б. за престъпление по чл. 290 от НК. По отношение на вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. № 312/19.01.2022 г. искането се основава на постановено Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 13.04.2023 г. по пр.пр.№ 312/2022 г. по описа на СРС. По отношение на вх. № 2283МК-1284/01.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР искането се основава на влязло в сила окончателно решение № 585/11.10.2024 г. по ВНАХД №5425/2022 г. по описа на Софийския градски съд.

По заявлението е постановено решение № 513005-84/07.04.2025 г. от директора на СДВР, с което на основание чл. 42, ал. 1, чл. 45, ал. 1 и чл. 56, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 3, т. 4 от Инструкция №8121з-748/20.10.2014 г. за определяне на сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверка за наличие на данни за престъпления от общ характер и във връзка с чл. 22, ал. 1 във връзка с чл. 21 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.2021 г. за реда за обработката на лични данни в МВР е разпоредено изтриване на личните данни на Н. Й. Б., обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - С. във връзка с досъдебно производство ЗМ1313/11.09.2020 г. по описа на IV РУ-СДВР, образувано с него досъдебно производство по ЗМ 1284/05.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР и задържане от полицейски орган № 939/09.09.2020 г. в IV РУ-СДВР. Решението е мотивирано от фактическа страна с решение № 585/11.10.2024 г., постановено по ВНАХД №5425/2022 г., с което Н. Й. Б. е признат за невиновен и на основание чл. 378, ал. 4, т. 2 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 293, ал. 1 във връзка с чл. 290, ал. 1 от НК.

Липсва произнасяне по обективизираното в заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. по описа на СДВР искане на Н. Б. за изтриване на личните му данни във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г., макар и същото да е посочено в оспореното решение.

Видно от приложеното по делото писмо рег. № 513р-10178818.10.2023 г. на директора на СДВР, в Информационната система за документооборота на СДВР и РУ (ЦАИСДО) се обработват личните данни на Н. Й. Б. във връзка с:

вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. № 312/19.01.2022 г., сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“ срещу Н. Й. Б. относно самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост.

вх. № 228 ЗМК-1284/01.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР, отделени материали от пр.пр. № 32035/2020 г. по описа на СРП от ДП №228 ЗМК 1307/2020 г. по описа на IV РУ-СДВР, образувана прокурорска преписка № 33359/2021 г. по описа на СРП срещу Н. Б. за престъпление

по чл. 290 от НК.

По делото е приложено писмо рег. № 513р-113946/27.10.2025 г. на началника на отдел КИАД-СДВР, в което се посочва, че в Интегрираната регионална полицейска система - СДВР не се обработват личните данни на Н. Й. Б. във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г.

За доказване изпълнението на решение № 513005-84/07.04.2025г. на директора на СДВР от ответника е представен протокол № 513р-37063/08.04.2025 г. за изтриване на личните данни на Н. Й. Б., обработвани в Интегрираната полицейска система - С. във връзка с досъдебно производство ЗМ1313/11.09.2020 г. по описа на IV РУ-СДВР, образувано с него досъдебно производство по ЗМ 1284/05.10.2021 г. по описа на IV РУ - СДВР и задържане от полицейски орган № 939/09.09.2020 г. на IV РУ- СДВР.

В изпълнение на протоколно определение на съда от 05.11.2025 г., по делото е приложена справка рег. № 513000-6017/27.01.2026 г., въз основа на която се установява, че в Централизирана автоматизирана информационната система за документооборота на СДВР и РУ (ЦАИСДО) се обработват личните данни на Н. Й. Б. във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. № 312/19.01.2022 г., сигнал на група граждани, членове на ЖСК „Български художник“ срещу Н. Й. Б. относно самоуправни действия, претендиращ да е собственик на трафопост.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана на 09.04.2025 г. Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Административният орган е сезиран с искане за изтриване на личните данни на Н. Б., обработвани в информационните системи на СДВР във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. и във връзка с вх. № 228 ЗМК-1284/01.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР, по което са отделени материали от пр.пр. № 32035/2020 г. по описа на СРП от ДП № 228 ЗМК 1307/2020 г. по описа на IVРУ-СДВР

С решение № 513005-84/07.04.2025г. на директора на СДВР е разпоредено изтриване на личните данни на Н. Й. Б., обработвани в Интегрираната регионална полицейска система - С. във връзка с досъдебно производство ЗМ1313/11.09.2020 г. по описа на IV РУ-СДВР, образувано с него досъдебно производство по ЗМ 1284/05.10.2021 г. по описа на IV РУ-СДВР и задържане от полицейски орган № 939/09.09.2020 г. в IV РУ-СДВР.

Липсва произнасяне по депозираното от Н. Б. заявление в частта му относно искането за изтриване на личните му данни, обработвани във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г.

Разпоредбата на [чл. 9, ал. 1](#) от [АПК](#) установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки.

От своя страна нормата на чл. 58, ал. 1 от АПК установява презумпцията, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акт. Предпоставка за формиране на мълчалив отказ е изтичане на законоустановения срок и липсата на произнасяне на компетентния административен орган. Мълчаливия отказ, като отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК.

С оглед на изложено, настоящият съдебен състав намира, че по депозираното от оспорващия заявление в частта му относно заличаване на личните му данни, обработвани във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г., е формиран

мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, поради което и настоящата жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък, с оглед пълнота на проверката по чл. 168, ал. 1 от АПК, следва да се отбележи, че съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗМВР администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 53 - 56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 68 от Закона за защита на личните данни, а администратор на лични данни, според разпоредбата на чл. 29, ал. 1 ЗМВР, е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Министърът на вътрешните работи се е възползвал от предоставената от закона възможност като със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019г. е оправомощил да разглеждат и да се произнасят по постъпилите от субектите на лични данни искания за упражняване на права по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 53 - 56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл. 68 от Закона за защита на личните данни, ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР като под т.1.6. са посочени директорите и заместник-директорите на СДВР и на областните дирекции на МВР. Следователно, след като данните на оспорвания са обработени и въведени в информационните фондове на МВР от служители на СДВР, то компетентен да се произнесе по подаденото искане, е директорът на СДВР.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗМВР, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни (чл. 25, ал. 1 от ЗМВР). Обработването се осъществява при условията и по реда на Закона за министерството на вътрешните работи и на Закона за защита на личните данни.

Нормата на чл. 28, ал. 2 от ЗМВР императивно установява изискването произнасянето на администраторът на лични данни или оправомощеното от него лице под формата на отказ да писмено.

С оглед на това настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за постановяване на отказ за пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както при неизпълнение на задължението по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679 да е под формата на изричен писмен акт. Изискването за писмено произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗМВР императивно задължава субектите по чл. 28, ал. 1 от ЗМВР да се произнасят писмено при постановяване на отказ, директорът на СДВР е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по заявлението на Н. Б., като издаде или акт, с който да разпореди изтриването на личните му данни, обработвани във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. или да откаже писмено.

Отсъствието на писмено произнасяне по депозирано искане за изтриване на лични данни формира извод за допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като съставлява пречка за извършване на контрол за законосъобразност от съда.

С оглед на изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по искането с надлежен акт.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на оспорващия направените по делото разноски за заплатена държавна такса. Към депозирана по делото на 22.10.2025 г. молба от оспорващия е приложено пълномощно, по силата на което Н. Й. Б. е упълномощил адв. Р. Ш. да го представлява по адм. дело № 4370/2024 г. на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА, като е обосновано и искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на адв. Ш. на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА в размер не повече от 100 лева. Настоящият съдебен състав намира това искане за неоснователно, доколкото в хода на настоящото съдебно производство процесуалните действия са извършени изцяло лично от Н. Б..
С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Й. Б. мълчалив отказ на директора на СДВР по заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. по описа на СДВР в частта му, с която е направено искане за изтриване на личните му данни във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. на СРП.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на директора на СДВР за произнасяне по заявление вх. № 513000-14520/25.02.2025 г. по описа на СДВР, депозирано от Н. Й. Б., за изтриване на личните му данни във връзка с вх. № 228000-1010/21.01.2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. №312/19.01.2022 г. на СРП.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Й. Б. разноски по делото в размер на 5.11 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: